

tüted

haber bülteni

TÜM TEKNİK ELEMANLAR DERNEĞİ HABER BÜLTENİ •

Haftada bir yayınlanır. • Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni:

TÜTED Adına Aykut Göker •

Adres: Mithatpaşa Caddesi 28/24 Kızılay, Ankara • Tel: 25 43 05 •

19.Mayıs.1979

TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker
19.5.1979 günü TMMOB Genel Kurulun-
da aşağıdaki konuşmayı yaptı.

Dostlarım, meslekdaşlarım;

Dost bir örgütün Genel Kuruluna örgütüm adına çağrılı olmaktan ve ortak dertlerimize değinme olanağını bulduğum için son derece memnunum. Sözleri- me TUSİAD olayına değinerek başlayacağım. Bilindiği gibi ; işbaşındaki Hükümetin uygulayageldiği ekonomi politikasını bugüne dek destekler gözü- ken büyük sermaye çevreleri ve onların sözcüsü TUSİAD, songünlerde, poli- tikasında " trajik" bir değişikliğe gitti. Bu değişikliği de burjuva bası- nına verdiği bol paralı ilanlarla kamuoyuna açıkladı.

İlanın önemle üzerinde durulması gereken yönü açık faşizme çıkardıkları çağrı.

TUSİAD bir yanda bu politik girişimini sürdürürken öte yanda tüm ülkede faşist terör ve katliamın yoğunlaşması aynı bütünün parçalarıdır. Ankara' da Piyangotepe'de 7 işçinin ölümüne neden olan katliam bir tesadüf değildir. Burjuvazi suç üstünde yakalanmıştır.

Bu gelişmeler karşısında Sayın Başbakan'ın takındığı tavır ise yine ilginç- tir.Sayın Başbakan daha çok, "TÖB-DER, POL-DER siyaset yaptığı zaman kızırı- yoruz da bu " dernek " siyaset yaptığı zaman niye kızırıyoruz" çıkmaz so- kağındadır. Evet TUSİAD siyaset yapmaktadır. Hükümetin ekonomi politikası- nı desteklerken de siyaset yapmaktaydı. Önemli olan kavramsal olarak siya- set yapması değil. Önemli olan yaptığı siyasetin özü ve hedefi. TUSİAD bü- yük sermaye adına, sermaye sınıfı adına faşizme çağrı çıkartıyor ve ülke- de faşist terör yoğunlaşıp gidiyor. Önemli olan bu olgu. Üzerine gidil- mesi gereken bu olgu.

Ve bu olgunun üzerine gidilirken de izlenecek yol 5 Haziran seçimleri ön- cesinin " umut politikasına" dönüş değil. Büyük sermaye çevrelerinin son çıkışlarının ardındaki sübjektif niyetleri ne olursa olsun, objektif ola- rak böylesi bir "umut politikasına" dönüşün somut olanağını yaratmış olsa-

lar bile o yol çıkmaz yol. Zira biz sanıyoruz ki, sayın Başbakan söz düzeyinde işçiden-emekçiden yana, uygulamada ise sermayeden yana olan yeni bir umut politikasının rüzgarlarında yelken açacak, demokrasiden yana pek az gücü yanında bulacaktır. Zira biz sanıyoruz ki o rüzgarlara daha önce kapılmış olanlar hatalarını yinelemeyeceklerdir.

Emperyalizmden destekli sermaye sınıfı saldırıyor. Emperyalizm ABD'siyle, askari paktlarıyla, U 2'leriyle IMF'siyle Türkiye'yi kısıp almaya çalışıyor. İç ve dış saldırı bir bütün. Buna karşı koyabilmek, bu saldırıyı püskürtülebilmek, geriletebilmek yalnız ve yalnız işçilerin, emekçi halkın örgütlü gücüne inanmakla, onlara güvenmekle, işçilerin, emekçilerin güvenini kazanabilmekle olanaklı. Bunun yolu da söz düzeyinde de uygulamada da emekçiden yana bir ekonomi politikası izlemekten ve böylesi bir politika çerçevesinde onların demokratik-siyasi desteğini açıkça talep edebilmekten, cesaretle talep edebilmekten geçiyor.

Geride bıraktığımız ve yaşadığımız günler demokratik kitle ve meslek örgütlerince de ders alınacak zengin deneylerle; bir iç değerlendirme yapılabilmesi ve doğru olanın bulunabilmesine yetecek zengin deneylerle dolu. Ana bugün demokratik kitle örgütlerinin büyük bir çoğunluğunun içinde bulunduğu yapısal bunalım ve kendi aralarındaki sorunlar hatırlanırsa bu deneylerden yeterince yararlanılabildiğini söylemek oldukça güç.

Demokratik kitle örgütleri demokratik toplumsal muhalefeti oluşturabilmenin, işçi ve emekçilerin sayısal çoğunluğunu sermayenin saldırısına karşı koyabilecek bir güce dönüştürebilmenin, emperyalizmin ve onunla bütünleşen yerli sermayenin saldırısına karşı işçilerin ve emekçilerin bağımsızlık demokrasi mücadelesi ekseninde en geniş birliğini sağlayabilmenin önemli aracı. Ne var ki bugün demokratik kitle örgütlerinin büyük çoğunluğu giderek kitlesel güçlerini artırma yerine kaybetmek gibi ters bir sürecin içindeler. Hitap etmek durumunda oldukları kitlelerle olan bağları zayıflıyor, kitlelerden soyutlanıyorlar. Örgütü örgüt yapan evrensel ilkelere giderek yabancılaşıyorlar. Üyeleri arasındaki sınıfsal ve kitlesel dayanışma, tabanın söz ve karar sahibi olması, demokratik merkezîyetçi işleyiş, örgüt içi disiplin gibi en temel kurallar siyasi görüş ayrılıklarını ön plana çıkarmanın her ne pahasına olursa olsun o örgüte kendi siyasi damgasını vurabilmenin kısır didişmeleri arasında yok olup gidiyor. Yok olup giden bizim örgütlerimiz, işçilerin-emekçilerin örgütleri. Yok olup giden, hangi siyasi görüşte olursak olalım bizim demokratik mevzilerimiz.

Evet sermaye saldırıyor ama örgütleri zaafa uğratan onları yıpratın, sermayenin saldırısı değil.

demokrasi

Evet sermaye saldırıyor ama halâ, bağımsızlık mücadelesinin bir gereği olan eylem ve güç birliğinin önüne dar, grupçu siyasi çıkar hesapları bir engel olarak çıkarılıyor. Engel, sermayenin koyduğu bir engel değil. Doğaldır ki sermaye bu durumdan yararlanacaktır. Ama sermayenin kolayca ci-rit atacağı böylesi bir ortamın yaratılmasında başkalarının hiç sorumluluğu yok mu?

ni

Kendisi demokrat, ilerici, yurtsever, devrimci, sosyalist sayan herkes tuttuğu yolun doğruluğuna ne kadar inanırsa inansın bu soruyu kendisine cesaretle sormalıdır. Örgütün izlediği yolun doğruluğuna ne kadar inanılırsa inanılsın, Genel Kurullarımızda bu soru cesaretle ortaya atılmalı ve yanıtı açık kalplilikle verilmelidir. Çünkü çıplak gözle görülen, somut bir olgu var ortada.

Ve şu soruların da yanıtı aranmalıdır:

- Demokratik kitle örgütlerini siyasi bir üslenme noktası olarak görenler ve bir yanda sermaye saldırırken, bini aşkın ilerici, demokrat, yurtsever hayatını kaybetmişken ve daha da kaybedecekken öte yanda örgütlerin çatırdayan temelleri üzerine halâ ve yalnızca kendi siyasetlerinin bayrağını çekmeye uğraşanlar Türkiye devrimci hareketine, inandıkları yüce doğrular adına ne kazandırabilmişlerdir?

karşılıklı

- Eylem ve güç birliğini oluşturabilmenin ön koşullarından olan hoşgörü, siyasi görüş ayrılıklarını ilkesel bir düzeyde geri plana itme ve politik esneklik anlayışının yerine, başarısızlığın siyasi sorumluluğunu üstüne yıkmak için bir günah keçisi arayışının hakim kılınması bir çözüm müdür? Ve o günah keçisini bulup taşıyanlar devrimci uğraşlarında hiç mi hata yapmamışlardır?

- Bunca taşlananlar kendilerini, gerçekten bir kum tanesi bile atılamıyacak kadar hatasız mı görmektedirler?

- Şu veya bu zaman kesitinde, şu ama bu nedenle bir araya gelebilmiş olanların ve somut koşulların zorlamasıyla er veya geç bir araya gelecekləri gün gibi açıkâr olanların bugün bir eylem birliki plâtförmünde birbirlerini inkâr arayışı, birbirlerine karşı cephe arayışı hangi somut, objektif nedenlere dayanmaktadır?

-- MC dönemine nazaran değişen nedir ki, eylembirliğinde o günlerde ulaşılabilen noktanın bugün bunca gerisine düşülmüştür?

-- MC dönemine nazaran değişin nedir ki, o günlerde eylem birliğinin oluşmasına çok önemli katkılarda bulunabilen örneğin bir TMMOB bugün aynı ölçülerde katkıda bulunamamaktadır?

-- MC dönemine nazaran değişen nedir ki, o günlerde MC' nin tüm baskı ve kısıym girişimlerine karşı örneğin bir TRT' de yiğitçe ortak mücadele verebilen örgütlerimiz, bugün işyerlerinde en basitinden bir özlük hakkının savunulabilmesi için işbirliği yapamamaktadırlar?

-- Değişen nedir ki, geçen dönemlerin örgütler arası kardeşçe dayanışmasının bir simgesi olan ortak eylemlerin yer aldığı TMMOB çalışma raporları yerine bugün bu türden eylemlerin çok az sayıda sözünün edilebildiği bir TMMOB çalışma raporu elimizdedir?

Bu sorular yakın geçmiş bir bütün halinde ele alınarak da, tek tek somut olaylar yorumlanarak da yanıtlanabilir. Çok yakında yaşadığımız 1 Mayıs 1979 somutu bile bir sonuca varabilmek için tek başına yeterlidir bence.

İşçi sınıfının uluslar arası birlik dayanışma ve mücadele günündü bile Türkiye işçilerinin emekçilerinin ulusal düzeyde birlik ve dayanışmasının sağlanamamasının altında yatan temel neden iyi teşhis edilmelidir.

İki seçenek var:

Birleşen sermaye güçleri ve azgınca saldırısı göz ardı edilerek siyasi görüşlerin birbirlerine karşı gövde gösterileri yapmaları mı yeğlenip gidecektir yoksa birleşen sermaye güçleri ve azgınca saldırısına karşı birlik ve birlikte mücadele mi?

1 Mayıs 1979 somutunda görüldüğü gibi birinci seçeneği de ikinci seçeneği de izleyenler var. 1 Mayıs 1979'da ikinci seçeneği izleyenlerin öncüleri bugün tutukludurlar. Ama siyasi görüşlerine ister katılalım ister katılmayalım ikinci seçeneği izleyenler Türkiye'de demokrasi mücadelesine katkıda bulunmuşlardır. Buldukları katkı Türkiye'deki devrimci mücadelenin kazanımıdır. Bu kazanıma ortaklaşa sahip çıkalım. Ve bugün bir demokratik talebi birlikte yükseltelim:

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Sayın Behice Boran ve arkadaşlarının, DISK Genel Başkanı Sayın Abdullah Baştürk ve arkadaşlarının, aralarında TİTED Genel Sekreteri Resit Oğuz'un da bulunduğu TİTED ve TMMOB üyesi teknik elemanların, tüm 1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılmalarını birlikle talep edelim ve bu talebi TMMOB Genel Kurulunun da bir karar haline getirelim.

Türkiye'nin aydınlık yarınlarına birlikte yürümek dileğiyle **saygılarımdır.**